

"γιατί να δέμε βίαια τα νερά ενός ποταμού..."

ΕΚΛΟΓΕΣ
06•11
ΣΑΔΑΣ - ΠΕΑ

ΚΟΝΤΡΑ

στις απολύσεις, την ελαστική απασχόληση
και την ανεργία

στην υποβάθμιση του οικιστικού και
φυσικού περιβάλλοντος

στον εξευτελισμό και εξαθλίωση
των εργαζόμενων αρχιτεκτόνων

...και όχι τις όχθες

που τα περιορίζουν"

Μπ. Μπρέχτ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ-ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

για την υπεράσπιση και διεύρυνση των εργατικών
δικαιωμάτων και κατακτήσεων

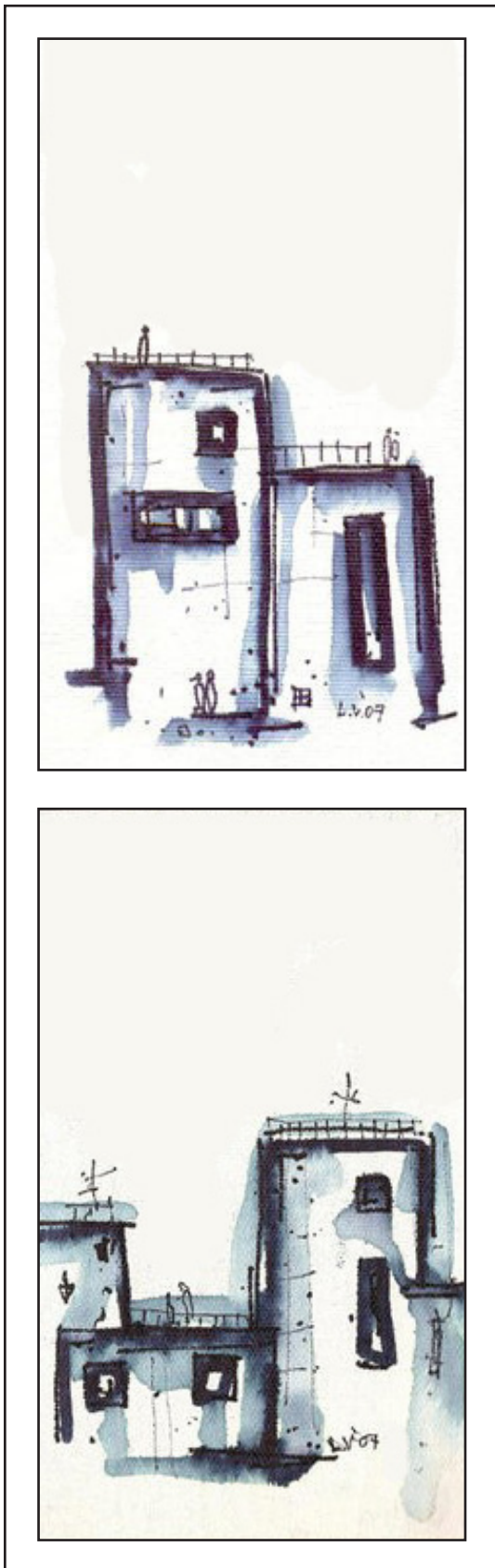
για την ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας και
των πολιτικών εργοδοσίας, κυβέρνησης, ΕΕ και ΔΝΤ

για την ενίσχυση των κοινωνικών αγώνων, των
λαϊκών αντιστάσεων και κινημάτων

ΓΙΑ ΜΙΑ ΖΩΗ ΜΕ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ★ **ΑΚΕΑ**
μισθωτοί, αυτοαπασχολούμενοι και άνεργοι αρχιτέκτονες | www.akea2011.wordpress.com

Η ιστορία γράφεται με ανυπακοή!

Οι φεινές εκλογές στο Σύλλογο αρχιτεκτόνων πραγματοποιούνται σε μια περίοδο που χαρακτηρίζεται από την προσπάθεια των κυρίαρχων τάξεων να υπερβούν την οικονομική κρίση σε βάρος των εργαζόμενων και γενικότερα της συντριπτικής πλειοψηφίας του πληθυσμού. Η Ελλάδα, με αφορμή την κρίση χρέους, βρίσκεται στο επίκεντρο αυτής της απόπειρας: οι όροι εργασίας επιστρέφουν στον 19^ο αιώνα, οι αμοιβές «κινεζοποιούνται», τα μεσαία στρώματα καταστρέφονται, η δημόσια περιουσία ξεπουλιέται και κάθε ρύθμιση που αφορά την προστασία της εργασίας ή του περιβάλλοντος θεωρείται γραφειοκρατικό εμπόδιο που εμποδίζει τους μελλοντικούς «επενδυτές». Διακηρυγμένος στόχος της πολιτικής της κυβέρνησης και της τρόικας είναι η «εσωτερική υποτίμηση», η μετατροπή της Ελλάδας σε αστυνομοκρατούμενη χώρα φθηνής εργασίας. Ταυτόχρονα όμως δημιουργούνται και οι όροι για την αντιμετώπιση της εργαζόμενης πλειοψηφίας. Η κυβέρνηση νομοθετεί πλέον χωρίς ούτε καν την επίφαση οποιασδήποτε συναίνεσης, η Ευρωπαϊκή Ένωση δείχνει το πραγματικό της πρόσωπο, οι μέρες που ο καταναλωτισμός μπορούσε να αποκοιμίζει συνειδήσεις έχουν περάσει ανεπιστρεπτή και είναι πλέον σαφές ότι το βαρέλι του δημόσιου χρέους δεν έχει πάτο: θα συνεχίσουν να μας ληστεύουν μέχρι να εξεγερθούμε και να τους σταματήσουμε. Οι μαζικές, μαχητικές διαδηλώσεις που θα είχαν ήδη ρίξει οποιαδήποτε δημοκρατική κυβέρνηση, το κίνημα των πλατειών, οι καταλήψεις των Υπουργείων, τα γεγονότα κατά τη διάρκεια των παρελάσεων της 28^{ης} Οκτωβρίου και το πλήθος των ανθρώπων που για πρώτη φορά συμμετέχουν σε κινητοποιήσεις είναι η ελπίδα για το αύριο. Αποτέλεσμα αυτής της πολύμορφης αντίστασης είναι και ο πρόσφατος κλονισμός της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, της πιο αντιλαϊκής κυβέρνησης της μεταπολίτευσης.

Μισθωτοί αρχιτέκτονες: να δωθεί τέλος στο καθεστώς της εκμετάλλευσης

Αν οι όροι και οι αμοιβές της εργασίας των μισθωτών αρχιτεκτόνων επιδεινώνονταν αργά την περίοδο της «ανάπτυξης», σήμερα στην περίοδο της κρίσης επιδεινώνονται ραγδαία. Η ελαστικοποίηση την οποία επέφερε η εξαρτημένη εργασιακή σχέση που εμφανίζεται σαν «συνεργασία» με εργαλείο το Δελτίο Παροχής Υπηρεσιών, έχει σαν αποτέλεσμα ο εργαζόμενος να συνδυάζει την εργασιακή πειθαρχία του μισθωτού με την ανασφάλεια του ελεύθερου επαγγελματία. Σήμερα η πίεση της ανεργίας αλλά και η αποχαλίνωση της εργοδοτικής αυθαιρεσίας σαν αποτέλεσμα της πολιτικής κατάργησης των συλλογικών συμβάσεων και γενικότερα του εργατικού δικαίου από την κυβέρνηση και την τρόικα, έχει κάνει τα πράγματα χειρότερα. Η ανασφάλιστη εργασία, η μαύρη εργασία, η μαθητεία χωρίς απολαβές, η καθυστέρηση πληρωμής των εργαζόμενων στα όρια της παύσης πληρωμών, οι απλήρωτες υπερωρίες και η απολύσεις χωρίς δικαιώματα είναι το παρόν αλλά και το μέλλον που μας ετοιμάζουν αν δεν εξεγερθούμε εναντίον τους.

Άνεργοι αρχιτέκτονες: άχρηστος και περιττός είναι ο καπιταλισμός

Η ύφεση στην οποία εσκεμμένα βυθίζουν την οικονομία η πολιτική της κυβέρνησης και της τρόικας, με απώτερο στόχο την άνοδο της ανταγωνιστικότητας δια της κινεζοποίησης των εργασιακών σχέσεων, έχει οδηγήσει ένα πρωτοφανές ποσοστό αρχιτεκτόνων στην ανεργία και την ετεροαπασχόληση. Η κατάσταση των άνεργων αρχιτεκτόνων αλλά και γενικά των μηχανικών επιδεινώνεται από το γεγονός ότι είναι ασφαλισμένοι στο «ευγενές» ταμείο του ΤΣΜΕΔΕ, το οποίο είναι το πιο πλούσιο ακριβώς γιατί φτωχαίνει συστηματικά τους ασφαλισμένους του. Το γεγονός ότι δεν μας αναγνωρίζεται ούτε καν η ιδιότητα του άνεργου και τα έστω πενιχρά οφέλη που προκύπτουν από αυτό, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι το ΤΣΜΕΔΕ συνεχίζει να μας ζητάει εισφορές ακόμα και για ανύπαρκτα εισοδήματα, και μάλιστα με τόκο, είναι απολύτως εξοργιστικό. Η

συμμετοχή στη συνέλευση ανέργων του Σωματείου Μισθωτών Τεχνικών είναι ένας δρόμος αντίστασης τον οποίο αξίζει να ακολουθήσουμε.

ΤΣΜΕΔΕ: αν δεν φύγουν θα μας τα πάρουν όλα

Πρόσφατα στο πλαίσιο υλοποίησης του μεσοπρόθεσμου οι εισφορές στο ΤΣΜΕΔΕ αυξάνονται δραματικά, οδηγώντας ουσιαστικά εκτός επαγγέλματος αλλά και καθιστώντας ανασφάλιστους πολλές χιλιάδες συναδέλφους. Αναλυτικότερα για τους νέους ασφαλισμένους (μετά την 1/1/1993) προβλέπεται η ανά τριετία «αναβάθμιση» της ασφαλιστικής κλάσης με αντίστοιχη αύξηση των εισφορών, για τους παλιούς ασφαλισμένους (πριν την 1/1/1993) επιβάλλονται πρόσθετες εισφορές σε όλους τους κλάδους ασφάλισης και για τους συνταξιούχους περίπου διπλασιάζονται τα ποσά των εισφορών ΛΑΦΚΑ. Ταυτόχρονα επιβάλλεται σε όλους τους ασφαλισμένους χαράτσι υπέρ του ΟΑΕΔ για επίδομα ανεργίας που ΔΕΝ μας δίνουν, αυξάνεται με το τέλος του 2011 το ποσό της ειδικής προσαύξησης και οι εξοντωτικές αυτές εισφορές θα υπολογίζονται πλέον και ως φορολογητέο εισόδημα! Οι εισφορές για όσους έχουν συμπληρώσει τριετία θα ξεκινούν από 423,10€ το μήνα και θα κλιμακώνονται ξεπερνώντας ίσως και τα επίπεδα των μισθών μας!! Για τους μισθωτούς με τυπική πρόσληψη μάλιστα η ληστεία θα είναι ακόμα μεγαλύτερη. Ταυτόχρονα το «κούρεμα» του χρέους ενώ εξαιρεί ρητά τις οφειλές προς το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα θα αφορά οπωσδήποτε τα ομόλογα των ασφαλιστικών ταμείων. Το «κούρεμα» των ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου που έχει στην κατοχή του το ΤΣΜΕΔΕ είτε έμμεσα μέσω της Τράπεζας της Ελλάδας ή της Τράπεζας Αττικής είτε άμεσα θα οδηγήσει στην απώλεια τουλάχιστον των μισών αποθεματικών του! Έτσι στο βωμό της πληρωμής του δημόσιου χρέους στους διεθνείς και εγχώριους τοκογλύφους – δανειστές, αναμένεται η κατάρρευση των ασφαλιστικών παροχών και των συντάξεων παρά τις υπέρογκες αυξήσεις των εισφορών. Η ανατροπή αυτής της πολιτικής είναι μονόδρομος αν θέλουμε να έχουμε οποιαδήποτε ελπίδα να συνεχίσει να υπάρχει η έννοια της κοινωνικής ασφάλισης.

Αυτοαπασχολούμενοι αρχιτέκτονες

Οι αυτοαπασχολούμενοι και ειδικότερα οι άνθρωποι που ζουν από τη δουλειά τους είναι μια κοινωνική κατηγορία την οποία επιδιώκει κυριολεκτικά να αφανίσει η πολιτική της κυβέρνησης και της τρόικας. Η κοινωνική της καταβύθιση, το κλείσιμο κάθε μικρής και ατομικής επιχείρησης και η μετατροπή όλων των αυτοαπασχολούμενων σε άνεργους (συχνά και φορτωμένους με χρέη) ή σε εργαζόμενους με όρους του 19^{ου} αιώνα είναι ο διακηρυγμένος στόχος που βρίσκεται πίσω από το λεγόμενο «άνοιγμα των κλειστών επαγγελματιών» σε όλους τους κλάδους. Η μοναδική διέξοδος την οποία προτείνει το σύστημα είναι η μετατροπή μας σε διεκπεραιωτές τακτοποιήσεων, στην πραγματικότητα σε μεσάζοντες ενός φοροεισπρακτικού μηχανισμού, και το κυνήγι των «ειδικών επαγγελματικών προσόντων» ώστε να εξασφαλίσουμε μία προσωρινή λύση επιβίωσης. Έτσι η αποξένωση από το αντικείμενό της εργασίας μας, το αρχιτεκτονικό έργο είναι μεγαλύτερη από ποτέ. Ενώ το Τεχνικό Επιμελητήριο συναινεί, ακόμα και κερδοσκοπεί πάνω στη διάλυση των επαγγελματικών μας δικαιωμάτων, αποκαλύπτοντας το ρόλο του σαν μηχανισμός εξυπηρέτησης των συμφερόντων των μεγαλοεργολάβων, το βάρος πρέπει να δοθεί στην ανακάλυψη εκείνων των νέων μορφών πάλης που θα μπορέσουν να δώσουν μία προοπτική αποτελεσματικής αντίστασης.

Αρχιτέκτονες του δημοσίου: αντίσταση στην ισοπέδωση για έναν διαφορετικό δημόσιο τομέα

Στην εποχή μας οι δημόσιοι υπάλληλοι έχουν για το καθεστώς της τρόικας τη θέση είχαν οι εβραίοι στη ναζιστική Γερμανία: φτάνει για όλα. Έτσι οι αρχιτέκτονες του δημοσίου βρίσκονται στο στόχαστρο της κυρίαρχης πολιτικής. Δύο είναι οι στόχοι αυτής της πρωτοφανούς επίθεσης, πρώτον η δραματική ισοπέδωση μισθών με το «ενιαίο μισθολόγιο» που περικόπτει περαιτέρω μισθούς που έχουν ήδη περικοπεί κατά 30% και δικαιωμάτων που θα έπρεπε να επεκταθούν και στον ιδιωτικό τομέα, όπως η μονιμότητα. Δεύτερον η ιδιωτικοποίηση των κοινωνικών υπηρεσιών και της δημόσιας

περιουσίας, που προϋποθέτει και την εφαρμογή του μέτρου της «εφεδρείας» που στην πραγματικότητα σημαίνει απόλυση χωρίς αποζημίωση. Οι υπηρεσίες του δημόσιου τομέα επίτηδες υποβαθμίζονται για να διευκολυνθεί το ξεπούλημά του. Είναι προκλητικό οι ίδιοι που διαχειρίστηκαν τόσα χρόνια το δημόσιο στη βάση της εξυπηρέτησης πελατειακών σχέσεων να εμφανίζονται τώρα σαν τιμητές.

Η ισοπέδωση δικαιωμάτων και αποδοχών στο δημόσιο λειτουργεί και σαν μοχλός για την αντίστοιχη ισοπέδωση και στον ιδιωτικό τομέα. Σε αντίθεση λοιπόν με την πολιτική του κοινωνικού αυτοματισμού που επιδιώκει να στρέψει τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα ενάντια στους εργαζόμενους στο δημόσιο και αντίστροφα, με μοναδικό κερδισμένο το κεφάλαιο, την κυβέρνηση και την τρόικα, εμείς διεκδικούμε έναν μεγαλύτερο και διαφορετικό δημόσιο τομέα, στους αντίποδες του σημερινού υπερτροφικού κράτους καταστολής και του καχεκτικού κράτους πρόνοιας, με κοινωνική προσφορά και εξασφαλισμένα τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών: αγώνες ενάντια στην εργοδοτική αυθαιρέσια

Το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών δημιουργήθηκε για να ενώσει τους εργαζόμενους στον κλάδο ανεξάρτητα από το πτυχίο (μηχανικοί ΑΕΙ, τεχνολόγοι ΤΕΙ, εργοδηγοί, σχεδιαστές κ.ά.), αλλά και ανεξάρτητα από τον τρόπο πληρωμής (εργαζόμενοι με τυπική μισθωτή σχέση, εξαρτημένη εργασία με Δελτίο Παροχής Υπηρεσιών). Στη δράση του Σωματείου συμπεριλαμβάνεται μεταξύ άλλων η παρέμβαση στους χώρους εργασίας, η οργάνωση απεργιών και οι κινητοποιήσεις που στόχο έχουν να μετατρέψουν σε μάχη κάθε απόλυση που καταγγέλλεται στο Σωματείο στο πλαίσιο της στοιχειώδους εργατικής αλληλεγγύης. Το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών επιδιώκει επίσης να πρωτοστατεί σε κάθε προσπάθεια οριζόντιου συντονισμού μεταξύ πρωτοβάθμιων σωματείων, όπως ο Συντονισμός Πρωτοβάθμιων Σωματείων Ιδιωτικού και Δημόσιου Τομέα. Όμως ο πιο σημαντικός πολιτικός στόχος του Σωματείου Μισθωτών Τεχνικών είναι να βρεθούν οι τρόποι και οι μορφές συλλογικής συνδικαλιστικής έκφρασης

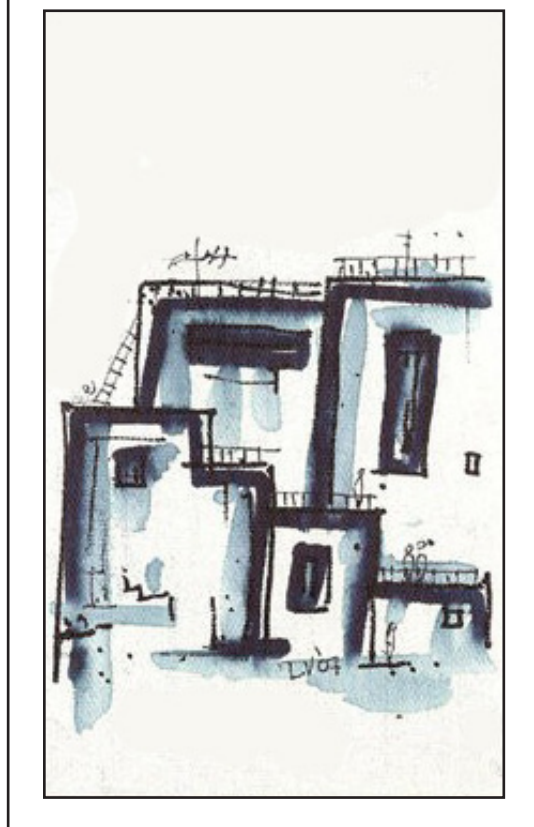
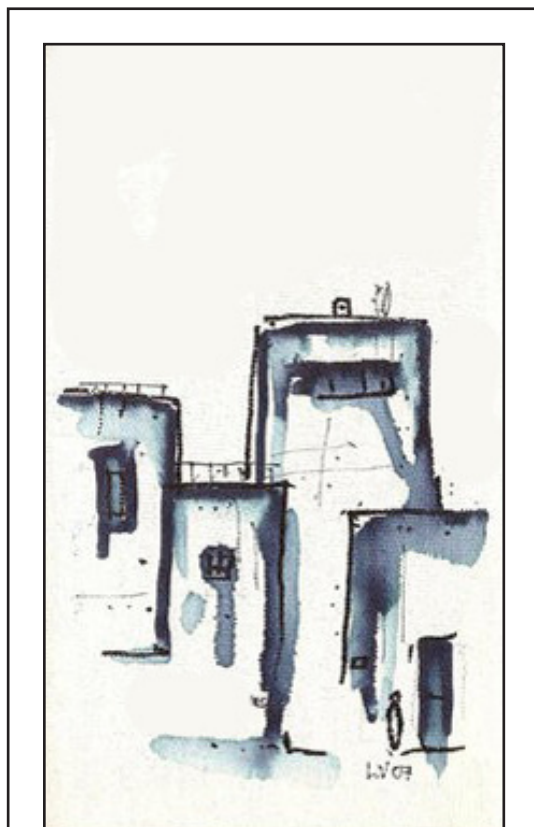
ειδικά των νέων επισφαλώς εργαζόμενων τεχνικών που σήμερα τις στερούνται. Επομένως η δράση του Σωματίου επιδιώκουμε να είναι και μια πρόταση για το εργατικό κίνημα. Που θα αγωνίζεται επιθετικά για τη βελτίωση της θέσης του εργαζόμενου και δεν θα περιορίζεται στην υπεράσπιση των κεκτημένων (που πια δεν υπάρχουν), που θα επιλέγει μαχητικές μορφές διαμαρτυρίας και αμεσοδημοκρατικές δομές λειτουργίας.

Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας: στην υπηρεσία του κεφαλαίου και του κράτους

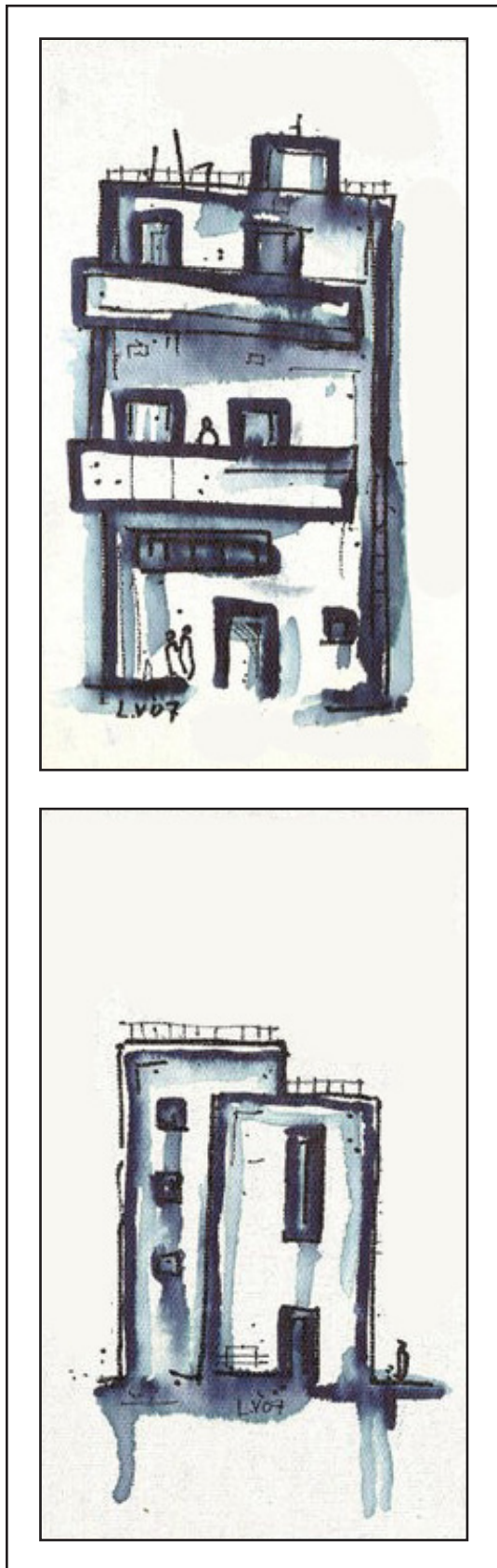
Στο φόντο της κρίσης το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας αποκαλύπτει τον πραγματικό του ρόλο που είναι να υπηρετεί τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου στον κλάδο των μηχανικών σε βάρος των συμφερόντων της πλειοψηφίας των μελών του. Αυτό είναι εμφανές και από τη στάση του στις πιο πρόσφατες εξελίξεις, από το γεγονός π.χ. ότι δεν έκανε καμία προσπάθεια να εμποδίσει την κατάργηση των ελάχιστων αμοιβών και το μοναδικό του μέλημα είναι να μην μειωθούν οι κρατήσεις που αποσπά από τα μέλη του. Αλλά και από το γεγονός ότι όχι μόνο βρίσκεται στην αιχμή του δόρατος του απόλυτου κατακερματισμού των επαγγελματικών μας δικαιωμάτων μέσω του μητρώου «ειδικών επαγγελματικών δικαιωμάτων», αλλά σπεύδει και να επωφεληθεί οικονομικά, διοργανώνοντας με το αζημίωτο τα σεμινάρια και τις εξετάσεις που θα οδηγούν σε αυτά. Το ΤΕΕ είναι δομικά ένας εχθρικός μηχανισμός ως «σύμβουλος του κράτους» και όχι συνδικαλιστικό όργανο των μηχανικών και επομένως δεν το εγκαλούμε γιατί δεν υποστηρίζει τα δικαιώματα των εργαζόμενων συναδέλφων αλλά αντίθετα αποκαλύπτουμε το ρόλο του και επιδιώκουμε την ανατροπή του.

Να ενεργοποιήσουμε το Σύλλογο Αρχιτεκτόνων

Η σημερινή κατάσταση που επικρατεί στο Σύλλογο Αρχιτεκτόνων δεν μας εκφράζει. Ένα γραφειοκρατικό όργανο με αντιδημοκρατική λειτουργία, στενά συντεχνιακή ατζέντα διεκδικήσεων και λειτουργία μηχανισμού εξυπηρέτησης πελατειακών συμφερόντων μέσω του διορισμού μελών στις ΕΠΑΕ, σε καμία περίπτωση δεν μας

καλύπτει. Αντί για έναν μηχανισμό που διοργανώνει κυριλές συνέδρια με είσοδο και χορηγούς, αποτελεί θερμοκήπιο καλλιέργειας δημόσιων σχέσεων και φανερός ή μυστικής διαβούλευσης με εκείνους τους πολιτικούς φορείς που ισοπεδώνουν τα δικαιώματα των εργαζόμενων αρχιτεκτόνων, θέλουμε έναν σύλλογο που θα υπερασπίζεται μαχητικά τα συμφέροντα της πλειοψηφίας που ζει από τη δουλειά της χωρίς συντεχνιακές αγκυλώσεις και θα εκφέρει τεκμηριωμένο κριτικό λόγο στα ζητήματα της αρχιτεκτονικής και της πόλης, του δομημένου και φυσικού περιβάλλοντος, αποτελώντας «τεχνικό σύμβουλο» των κινημάτων. Το πρώτο βήμα είναι να καταστεί ένας κοινωνικός χώρος συνέντευξης των αρχιτεκτόνων, φιλόξενος σε προβληματισμούς για την εργασία, το περιβάλλον, την αρχιτεκτονική και τα δικαιώματά μας.

Η δημιουργία του Τμήματος Αττικής με τις Γενικές του Συνελεύσεις είναι ένα σημαντικό βήμα για το Σύλλογο, γιατί ενισχύει τη δημοκρατία στη λήψη των αποφάσεων. Μέχρι σήμερα ένα πολύ μεγάλο αριθμητικά κομμάτι αρχιτεκτόνων, όσοι ζουν και δραστηριοποιούνται στην Αττική, δεν είχαν πραγματική δυνατότητα συνδιαμόρφωσης των θέσεων και της δράσης του Συλλόγου, καθώς ο ΣΑΔΑΣ ως πανελλήνιος φορέας διέθετε μόνο Γενική Συνέλευση εκλεγμένων αντιπροσώπων και όχι Γενική Συνέλευση μελών. Πρόκειται για ζήτημα ουσίας: η δυνατότητα ύπαρξης μορφών αντίστασης και ανατροπής της κυρίαρχης πολιτικής που σήμερα μας καταδυναστεύει, προϋποθέτει ότι σε τελική ανάλυση παίρνουμε οι ίδιοι αποφάσεις για όσα μας αφορούν. Η εμπειρία από πλήθος Σωματείων και Συλλόγων δείχνει ότι τα κλειστά σχήματα των Διοικητικών Συμβουλίων που δεν είναι υπόλογα στα μέλη παρά μόνο κάθε προεκλογική περίοδο, αναπαράγουν μόνο γραφειοκρατίες που στην καλύτερη περίπτωση δεν είναι σε θέση να εκφράσουν γνήσια τις υπαρκτές αγωνιστικές διαθέσεις των μελών και στη χειρότερη συναλλάσσονται με διάφορες εξουσίες και συγκροτούν δίκτυα πελατειακών εξυπηρητήσεων. Δεν είναι τυχαίο ότι η έλλειψη αμεσοδημοκρατικών διαδικασιών ήταν μία από τις χαρακτηριστικές παθογένειες του εργατικού κινήματος στη χώρα μας και συνέβαλλε στον εκφυλισμό του τον οποίο

σήμερα πληρώνουμε όλοι πολύ ακριβά. Δεν είναι επίσης τυχαίο ότι το ζήτημα της άμεσης δημοκρατίας αποτέλεσε το πρωταρχικό πρόταγμα των συγκεντρώσεων των πλατειών σε ευθεία αντιπαράθεση με τις δομές της τυπικής, αστικής δημοκρατίας που υπερψηφίζει κάθε αντιλαϊκό μέτρο σε προφανή αναντιστοιχία με τη λαϊκή βούληση. Μάλιστα όσο πιο πολύ απομακρύνονται από τη βάση τα αντιπροσωπευτικά σώματα, τόσο χειρότερα και πιο αντιδημοκρατικά γίνονται. Σε αυτή την κατεύθυνση οφείλουμε να αντιπαλέψουμε κάθε προσπάθεια αναβάθμισης οργάνων όπως το «Συντονιστικό» που περιλαμβάνει μόνο τους Προέδρους των τοπικών Συλλόγων αρχιτεκτόνων σε βάρος της πολύ πιο κοντινής στη βάση Αντιπροσωπίας.

Πράσινη ανάπτυξη και πράσινι άλογα

Στην εποχή του Μνημόνιου την ιστοπέδωση των εργασιακών δικαιωμάτων συνοδεύει και η καταστροφή του περιβάλλοντος, φυσικού και δομημένου και μάλιστα στο όνομα της πράσινης ανάπτυξης. Και τα δύο άλλωστε δεν θεωρούνται παρά εμπόδια στους επενδυτές και την «ανάπτυξη». Με το νόμο για το fast track καταργείται στην ουσία κάθε πολεοδομική ρύθμιση για όσα έργα χαρακτηρίζονται «εθνικής και στρατηγικής σημασίας» και αντί να προσαρμόζεται ο ιδιώτης επενδυτής στο νόμο προσαρμόζεται ο νόμος στον επενδυτή, ενώ το δημόσιο αναλαμβάνει να φέρει σε πέρας τις απαλλοτριώσεις και να ολοκληρώσει τα βοηθητικά και συνοδά έργα εξυπηρετώντας τα ιδιωτικά συμφέροντα. Μάλιστα στον εφαρμοστικό νόμο του μεσοπρόθεσμου η λογική του fast track επεκτείνεται σε όποιο έργο αποφασίσει μια διυπουργική επιτροπή στην κατεύθυνση προφανώς της διευκόλυνσης του ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας. Ταυτόχρονα ο ΚΕΝΑΚ προωθεί το πρότυπο του κλειστού κελύφους με καλά Η/Μ συστήματα, αγνοώντας τις αρχές του βιοκλιματικού σχεδιασμού και την σύγχρονη πολυπαραγοντική προσέγγιση του προβλήματος της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων. Η δε προωθούμενη επιβολή μορφολογικών κανόνων δόμησης απαξιώνει την αρχιτεκτονική και προωθεί την τυποποίηση

και τη στείρα αντιγραφή ενός παραδοσιακού αρχιτεκτονικού λεξιλογίου στη σύγχρονη κατασκευή. Έτσι ασφυκτικά περιορισμένη από τη λογική του κέρδους και τους νόμους της αγοράς, η αρχιτεκτονική έρχεται να προωθήσει την τυποποιημένη εξάπλωση του δομημένου περιβάλλοντος ή να αυξήσει την αξία μεγάλων επενδύσεων, μακριά από τις κοινωνικές ανάγκες. Όλα αυτά σε ένα ευρύτερο πλαίσιο όπου η καπιταλιστική αναδιάρθρωση βιάζει το φυσικό περιβάλλον, ιδιωτικοποιεί και εμπορευματοποιεί κάθε δημόσιο ελεύθερο χώρο και παράγει ασφυκτικό και απάνθρωπο αστικό χώρο. Μπορούμε σαν αρχιτέκτονες να έχουμε λόγο, να παρέμβουμε δημιουργικά ενάντια σε αυτή την κατάσταση αλλά και σε ένα άλλο επίπεδο να υποστηρίξουμε τις κινήσεις των κατοίκων – όπως στην Κερατέα, στο Ελληνικό και αλλού – και τις συλλογικότητες στις γειτονιές που αγωνίζονται ενάντια στην εμπορευματοποίηση του δημόσιου χώρου.

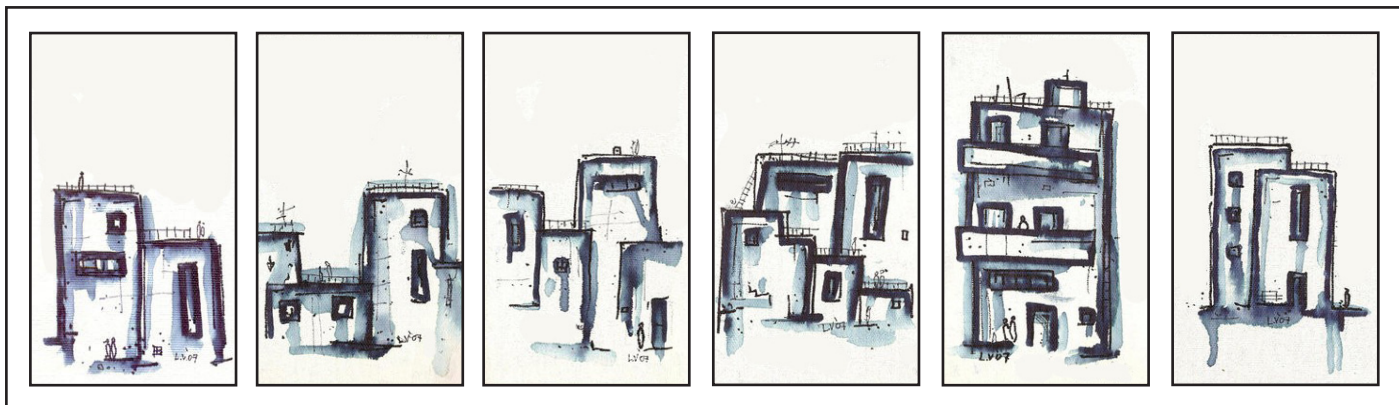
Η δική μας απάντηση

Η εξέγερση και η αποφασιστική αλλαγή των συσχετισμών δύναμης ανάμεσα στο κεφάλαιο και την εργασία είναι σήμερα απαραίτητος όρος αξιοπρεπούς επιβίωσης για την πλειοψηφία του πληθυσμού και τη νεολαία που δεν θέλει να μεταναστεύσει. Οι κατακτήσεις ενός αιώνα που χάθηκαν σε χρονικό διάστημα δύο ετών δεν πρόκειται να επιστέψουν χωρίς μείζονες ανατροπές. Η «ανάπτυξη» γενικά και αόριστα, χωρίς να ξεκαθαρίζεται σε όφελος ποιου θα συντελείται δεν θα βελτιώσει την κατάσταση. Εξάλλου η εποχή της «ανάπτυξης» κατά τη διάρκεια των οποίων η θέση μας επιδεινώνονταν αργά (σε αντίθεση με την εποχή της κρίσης κατά τη διάρκεια της οποίας η θέση μας επιδεινώνεται γρήγορα) δεν είναι και τόσο μακρινή. Σήμερα δεν υπάρχει άλλη ρεαλιστική επιλογή πέρα από τη ρήξη και το πρώτο απαραίτητο βήμα αυτής της ρήξης είναι η παύση πληρωμών του δημόσιου χρέους στην κατεύθυνση της οριστικής διαγραφής του. Πρόκειται για ένα χρέος που δεν το δημιουργήσαμε εμείς όπως θέλουν να μας πείσουν αλλά η καταλήστευση του κράτους από την άρχουσα τάξη και η δομή της Ευρωπαϊκής Ένωσης

και της ευρωζώνης που παρήγαγε πλεονάσματα για τις χώρες του κέντρου και ελλείμματα για τις χώρες της περιφέρειας όπως η Ελλάδα. Η διαγραφή του χρέους είναι μονόδρομος για την άσκηση οποιασδήποτε φιλολαϊκής πολιτικής και θα πρέπει να συνοδεύεται από κοινωνικοποίηση χωρίς αποζημίωση των τραπεζών και των υπόλοιπων επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας που θα πρέπει να λειτουργούν υπό τον έλεγχο και σε όφελος των εργαζόμενων και των πολιτών. Η εφαρμογή μιας τέτοιας πολιτικής φυσικά προϋποθέτει την ύπαρξη φραγμών στην ελευθερία μετακίνησης των κεφαλαίων, για να σταματήσει και ο ανταγωνισμός μεταξύ των κρατών για το ποιος θα προσφέρει ευνοϊκότερες συνθήκες εγκατάστασης στους επενδυτές (φοροαπαλλαγές, κατάργηση της εργατικής και περιβαλλοντικής νομοθεσίας), μια πολιτική η οποία εξυπηρετεί μόνο το κεφάλαιο

διαδικασία με τη συμβατική έννοια του όρου, ούτε για μια επιστροφή στην περίοδο του καταναλωτισμού, αλλά για την εξασφάλιση των βασικών αγαθών και δικαιωμάτων σε όλους σε αρμονία με την προστασία του φυσικού και δομημένου περιβάλλοντος. Τίποτα όμως από όλα αυτά δεν μπορεί να επιτευχθεί μόνο με τις συνήθεις εκλογικές διαδικασίες, χωρίς την πίεση ενός ισχυρού κινήματος που προϋποθέτει την ενεργό συμμετοχή όλων μας. Είναι άλλωστε βέβαιο ότι η αστική τάξη παρόλο που μας οδήγησε στην καταστροφή, δεν θα παραιτηθεί οικειοθελώς από τα προνόμιά της. Στα πλαίσια και στα μέτρα του Συλλόγου αρχιτεκτόνων η αλλαγή συσχετισμών θα εξυπηρετεί ακριβώς αυτή τη ρήξη με την ασκούμενη πολιτική που εκφράζεται από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, τη Νέα Δημοκρατία και το ΛΑΟΣ και εκπορεύεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΔΝΤ.

και δεν οδηγεί πουθενά. Τίποτε από όλα αυτά δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία δεν φτιάχτηκε βέβαια για να νομίζουν οι Έλληνες ότι είναι καλύτεροι από τους βαλκάνιους γείτονές τους αλλά για να εξυπηρετεί τα ηγεμονικά σχέδια της Γερμανίας και των άλλων χωρών του κέντρου διασφαλίζοντάς τους ταυτόχρονα σκληρό νόμισμα και εξαγωγική περιφέρεια. Η Ελληνική αστική τάξη σε αυτό το πλαίσιο έπαιξε και έχασε και τώρα θέλει να φορτώσει σε εμάς τα σπασμένα. Τέλος θα πρέπει να ξεκινήσει μια διαδικασία παραγωγικής ανασυγκρότησης που θα ανοικοδομήσει σε όφελος της κοινωνικής πλειοψηφίας ότι διέλυσε ο καπιταλισμός της καταστροφής. Δεν πρόκειται για μια αναπτυξιακή

Στις εκλογές του Συλλόγου αρχιτεκτόνων υπερασπιζόμαστε την αντίληψη της συλλογικής διεκδίκησης των δικαιωμάτων και των αναγκών μας. Για ένα Σύλλογο με ανοιχτές αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες και κινηματικές επιλογές που θα είναι σε θέση να εκφράσει τους άνεργους και τους ανθρώπους που ζουν από τη δουλειά τους. Υποστηρίζουμε τα κινήματα των κατοίκων και τις ριζοσπαστικές αριστερές συλλογικότητες στις γειτονιές. Διεκδικούμε την κατοχύρωση των συλλογικών δικαιωμάτων μας σε κάθε γραφείο, σε κάθε εργοτάξιο, σε όλη την Ελλάδα. Παλεύουμε μαζί με τους συναδέλφους μας τεχνικούς ανεξάρτητα από την εκπαιδευτική βαθμίδα από την οποία έχουν αποφοιτήσει, αλλά και όλους τους εργαζόμενους.

